

Posudek k bakalářské práci

Autor práce: Michal Štochl
Název: ČESKÉ GOTICKÉ VÝTVARNÉ UMĚNÍ
A JEHO VÝZNAM PRO OSOBNÍ ROZVOJ ČLOVĚKA
Akademický rok: 2012/2013
Vedoucí bakalářské práce: PhDr. Zuzana Svobodová, Ph.D.

Autor předkládá bakalářskou práci o rozsahu 39 číslovaných stran (do Závěru včetně čítá práce 35 stran). Předložená práce má dobrou grafickou úroveň, po stránce stylistické a gramatické se vyskytují nedostatky zejména na začátku práce (záměna malých a velkých písmen – včetně užití v nadpisech podkapitol 3.2 a 3.3.1 v textu i v obsahu, chybějící písmena, záměna písmen – včetně nadpisu podkapitoly 3.2.1 opět v textu i v obsahu, častěji krátké „i“ namísto „í“, chybějící větné čárky – chyby jsem vyznačila tužkou přímo do výtisku práce, který jsem měla k dispozici).

Cíl práce popisuje autor v Úvodu na s. 5, kde z celého odstavce, který je cíli věnován, si cením především samotného závěru, v němž autor vyjadřuje své přání, aby práce vedla k odkrytí hodnot, které se projevovaly v gotickém umění a „s kterými se již nesetkáváme v tak hojně míře“ dnes, ale přesto by mohly mít i nyní důležitou roli pro rozvoj lidství. Michal Štochl se proto dále ve své práci snaží poukázat na část gotické kultury, aby prokázal, jak skrze zamyšlení nad uměním můžeme reflektovat také lépe sami sebe a dnešní dobu (s. 12). Přitom nezůstává uzavřena ani otázka po vztahu prožitku současného recipienta uměleckého díla a prožitku samotného autora. Za podnětný považuji přístup, kdy je velký časový odstup mezi autorem a recipientem umělecké tvorby považován také za velkou možnost pro osobní reflexi a výzvu k odkrývání smyslu symbolů, které mohou náš svět skutečně obohatit. Odkrývání hodnot, které již nemusejí být dnešnímu člověku denním chlebem, se autor věnuje výrazněji – ale velmi krátce – v poslední kapitole (víra schopná čelit utrpení, ctnost, čistota, svatost) a připomenutý je zde i význam umění pro výchovu (k rozvoji ušlechtilosti, řádu, čistoty).

Za zásadní považuji formulace uvedené na začátku čtvrté kapitoly, kde autor vyjadřuje náhled na vztah pochopení minulosti a uvědomění si významu sebe sama a svého života.

V krátkém Závěru hovoří autor o osobním přínosu předkládané práce, kdy je zdůrazněn vliv doby a prostředí na rozvoj stylu myšlení a způsobu projevu člověka. Právě zde vidí autor tedy i výjimečnou možnost umění – či jak obecněji vyjadřuje „skrze pohledy na historická díla“ – zprostředkovat také jiný hodnotový svět, odkazy našich předků. Tak se bezesporu může kultura v nejširším slova smyslu, tedy i výchova, stávat skutečnou péčí o hodnotový a hodnotný svět – a přispívat tak k naplňování lidství člověka.

Závěr:

Předloženou práci doporučuji k obhajobě.
Navrhované hodnocení: dobře.

V Praze dne 5. 5. 2013

PhDr. Zuzana Svobodová, Ph.D.